

[Elisabeth Bruun Olesen]

penge, er noget, man ikke længere tænker over. For hvis man tænker over det, så er det en forringelse.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fru Lone Dybkjær har ordet for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Ja, man siger jo, at de radikale kan meget, men jeg bliver nødt til at sige, at tankelæsning kan vi ikke, så jeg kan ikke svare på, hvad regeringen tænker over. Jeg kan sige, hvad vi tænker over, og vi afventer Bonnerupudvalget.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.41

Mødet genoptaget kl. 13.00

Formanden:

Jeg ser ikke arbejdsministeren. Vi kan ikke genoptage forhandlingerne, medmindre arbejdsministeren er til stede, og derfor må jeg udsætte mødet. Jeg udsætter mødet i tre minutter.

Mødet udsat kl. 13.01

Mødet genoptaget kl. 13.03

Formanden:

Jeg må understrege, også over for vor nye arbejdsminister, at møder i folketingssalen starter præcist; vi kan ikke genoptage forhandlingerne, hvis ministeren ikke er til stede.

Forhandlingen genoptoges.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal ligesom andre ordførere indlede med at sige velkommen til den nye arbejdsminister. Arbejdsministerens besvarelse var

jo ret bred; den sagde ikke specielt meget om kommende nedskæringer og forringelser for de arbejdsløse, men handlede mere om flaskkehalsproblemer og EDB i arbejdsformidlingen, forbedrede uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, fejludbetalinger osv., og det var stort set også de problemstillinger, som de konservatives ordfører kom ind på.

Jeg vil tage et andet udgangspunkt; jeg vil tage udgangspunkt i arbejdsløshedsforsikringssystemet og de forringelser, der er sket, og tale om forholdene for de arbejdsløse og de forringelser, de har været udsat for. Efter min mening er den afgørende prøve på arbejdsløshedsforsikringssystemets kvalitet dets evne til at mindske de negative konsekvenser for de arbejdsløse, de beskæftigede og fagbevægelsen i en situation med langvarig massearbejdsløshed.

Dernæst vil jeg vende mig lidt til udlandet for at omtale, hvad der er sket dér, og hvad man kan frygte der måske også vil ske her. I de fleste vesteuropæiske lande har massearbejdsløsheden resulteret i, at arbejdsløse i millionvis er røget ud af eller aldrig er blevet optaget i forsikringssystemerne og i fagforeningerne. Dette har bl.a. resulteret i ny massefattigdom, vel tydeligst i et land som England. De obligatoriske helstatslige arbejdsløshedsforsikringer i f.eks. England og Vesttyskland har ikke kunnet yde noget specielt godt værn imod arbejdsløshedens svøbe. I disse lande er 50 pct. af de arbejdsløse uden for forsikringssystemet, når det angår forsørgelse, og den faglige organisationsprocent udviser markante fald. Ydelserne i de lande er så lave, at de arbejdsløse ikke blot bydes kummerlige forhold, men er tvunget til at udgøre et betydeligt tryk på løn- og arbejdsbetingelserne for de beskæftigede. Trods en langvarig massearbejdsløshed i Danmark har vi her i landet ikke set så negative effekter endnu. I Danmark er »kun« tyve procent uden for forsikringssystemet, og den faglige organisationsgrad er steget under krisen. Det vil sige, at omfattende fattigdom og desperation blandt de dagpengeberettigede er blevet undgået endnu, fordi dagpengeydelse trods alt har været i stand til at dæmme op for en fattigdom som den, vi kender hos de arbejdsløse i England.

Men hvad er det, der er ved at ske? Og undgår vi de voldsomme konfrontationer mellem arbejdende og arbejdsløse, som man